

KONINKRIJK

LES 40

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] JEREMIA 15, 17, 18 en 23
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Jeremia 15, 17, 18 en 23). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS BRONNEN] (4) JAKOBUS 1:5
----------	--

Repeteer twee aan twee

(4) Gods wijsheid. Jakobus 1:5. En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 12:1-21
----------	---

Introductie. Hoewel de hele brief aan de Romeinen vol leer en praktijk is, benadrukt Romeinen 1-11 de christelijke leer en Romeinen 12-16 de christelijke praktijk.

De thema van Romeinen 12 is *heiliging of heiligmaking*. Romeinen 6 leerde ons al dat de basis voor rechtvaardiging en heiliging de geestelijke vereniging met Jezus Christus in Zijn dood en opstanding is (Romeinen 6:2-7; zie 1 Korintiërs 1:30). Zonder de wettelijk of juridische staat van de rechtvaardiging en de morele *staat (positie)* van de heiliging kunnen christenen niet groeien in hun persoonlijke *stijl (proces)* van heiligmaking! En zonder heiligmaking kunnen christenen nooit zeker zijn van hun rechtvaardiging! Omdat de geestelijke vereniging met de dood en opstanding van Jezus Christus permanent is, is groeien in heiligmaking een dynamisch proces in de christen (Romeinen 6:10-11). Geestelijke vereniging met Jezus Christus betekent dat een mens Jezus Christus gevraagd heeft in zijn hart en leven te komen wonen. Het betekent dat de Heilige Geest in het lichaam van de christen aanwezig is. De Heilige Geest is niemand minder dan de Geest van Christus, de Geest van de Heer die gekruisigd werd, uit de dood is opgestaan, naar de hemel is opgevaren en op de troon in de hemel heerst (Romeinen 8:9-10). Het praktische en ethische leven van een christen rust op het solide fundament van het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus. Groei in heiligmaking vindt plaats omdat de christen aan Jezus Christus behoort en Jezus Christus Zijn nieuwe leven door Zijn Geest in de christen leeft.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 12:1-21 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

12:1

Ontdekking 1. De verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot zijn lichaam.

Het lichaam van een christen is een belangrijk onderdeel van heiligmaking. Vers 1 zegt, “Ik roep u er dan toe op, broeders, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig, en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst.” Een aantal godsdiensten in de wereld onderschatten het menselijke lichaam of beschouwen het menselijke lichaam zelfs als het kwaad. Hun ethische ideaal is om bevrijd te worden van hun lichaam en de verderfelijke invloeden van hun lichaam. De christelijke godsdienst is in volkomen tegenstelling daarmee en beschouwt het menselijke lichaam als heel belangrijk in het Christelijke Geloof. Vanaf de schepping vormt het lichaam van de mens een integraal onderdeel van zijn wezen (Hebreeuws: zijn ziel), dat wil zeggen, van wie hij als mens is (Genesis 2:7,21-23). Aan het eind van het menselijke leven sterft het menselijke lichaam als gevolg van de zonde. Maar de dood wordt als iets abnormaals beschouwd, omdat het de bedoeling van God is om alle lichamen uit de dood op te wekken (Daniël 12:2; Filippenzen 3:20-21).

Omdat het lichaam van de christen een tempel van de Heilige Geest is, wijdt een christen al zijn ledematen aan God toe als instrumenten of wapens (Grieks: hopla) van de gerechtigheid (Romeinen 6:13,19). Een christen offert zijn lichaam als *een levend offer*, door zijn lichaam bewust en voortdurend als een instrument van zijn wedergeboren natuur in te zetten aan God en Zijn dienst. Hij offert zijn lichaam als *een heilig offer* aan God, dat wil zeggen, aan dingen die afgezonderd zijn van het kwaad (bijvoorbeeld zinnelijk genot) en toegewijd aan het goede. En hij offert zijn lichaam als *een God welbehaaglijk offer* aan dingen die God welbehaaglijk zijn, Hem blij maken en verheerlijken. Een dergelijk offeren van je lichaam wordt “je redelijke of geestelijke godsdienst” (Grieks: logikén latreian) genoemd, dat wil zeggen, dat de christen in tegenstelling tot de heidenen en de Joden niet aanbidden door middel van uiterlijke en mechanische ceremoniën (rituelen), maar door middel van bewuste, intelligente en geheiligde toewijding van hun lichaam (leven).

12:2

Ontdekking 2. De verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot zijn gezindheid.

Het denken of manier van denken (Grieks: nous) van een christen is de sleutel tot transformatie (verandering). Vers 2 zegt, “En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid (denken) om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.” Om praktisch als christen te leven, moet een christen een standaard hebben. Zijn standaard moet niet de zondige wereld zijn, of een godsdienstige leider of een of andere godsdienst in de wereld! Zijn standaard moet niets minder dan de God van de Bijbel zijn Die Zich in het leven van liefde van Jezus Christus heeft geopenbaard (Efeziërs 5:1-2) en Zijn volmaakte wil zoals in de Bijbel opgetekend. Vers 2 bevat een negatief en een positief bevel en een belofte.

(1) Het negatieve bevel.

“Word *nooit* gelijkvormig (Grieks: suschématizomai) (bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd)!” Vermijd *uiterlijke* aanpassing aan slechte mensen en hun invloed. “Laat u niet in hun slechte vormen en patronen persen.”

Dus zijn er bepaalde dingen die christenen moeten vermijden! Bijvoorbeeld, de Bijbel leert dat christenen de volgende dingen moeten nalaten: aanstootgevende dingen zeggen, schunnige liedjes zingen, vuile tijdschriften lezen, immorele films kijken, uitdagende kleding dragen, in twijfelachtige activiteiten betrokken raken, goddeloosheid en ongerechtigheid van slechte vrienden navolgen, enz. Het eerste bewijs dat iemand een christen geworden is, is dat hij of zij zich van de zonde afkeert (1 Tessalonicenzen 1:9)! Het leven van een christen mag niet bepaald worden door deze tijdelijke en voorbijgaande slechte wereld (1 Johannes 2:17; 1 Korintiërs 2:6,8). Zijn plannen en ambities moeten integendeel bepaald worden door de toekomstige wereld! Hij moet levensvormen ontwikkelen die in de tegenwoordige tijd echt standhouden en zullen doorgaan in de toekomstige tijd!

(2) Het positieve bevel.

“Word *voortdurend* veranderd (Grieks: metamorfoomai)(bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd, passief)!” Streef naar *innerlijke* verandering die leidt tot eeuwig verandering! Echte verandering begint bij je gezindheid.

Dus er zijn ook bepaalde dingen die christenen moeten najagen! Bijvoorbeeld, de Bijbel leert dat christenen de volgende dingen moeten doen: bewust Gods wil zoeken, hun gedachten vullen met Gods woorden, zich laten veranderen door Gods Geest. Ze moeten telkens weer hun eigen geweten en geloofsovertuigingen laten herscholen door de Bijbel en Gods Geest. Zij moeten hun meningen en overtuigingen baseren op de juiste uitleg van Gods Woord. Dit bevel confronteert de al te veel voorkomende stilstand, zelfvoldaanheid en hoogmoed met betrekking tot hun eigen verworvenheden die onder christenen gevonden worden. De apostel Paulus pleit niet voor een eenmalige bekering of ervaring met de Geest, maar voor een voortdurende verandering!

(3) De belofte.

Als christenen deze dingen doen zullen zij door ervaring weten hoe God wil dat zij horen te leven. De heiligheid, gerechtigheid en goedheid van hun christenleven zullen Gods geopenbaarde wil weerspiegelen.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 12:1-21 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

12:3

Vraag 1. Wat betekent vers 3?

Aantekeningen.

Romeinen 12:3 zegt, “Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.”

Paulus spreekt over de verschillen, of beter, de verscheidenheid onder christenen in het Lichaam van Christus. God laat minstens drie verschillen tussen christenen toe:

- Volgens vers 3 krijgen christenen een verschillende mate van geloof.
- Volgens vers 4 hebben christenen verschillende functies in de Gemeente.
- Volgens vers 6 ontvangen christenen verschillende genadegaven (geestesgaven).

De soevereine wil van God bepaalt deze verschillen onder christenen en dus ook de richting van hun heiliging (persoonlijke ontwikkeling) en hun bediening (voor Christus).

(1) Een overdreven zelfbeeld is zonde.

“Denk niet hoger dan je moet!” God waarschuwt de christen zijn belangrijkheid in de Gemeente niet te overschatten. Hoogmoed bestaat uit het begeren van een genadegave (geestesgave) die niet tot hem behoort. Hoogmoed bestaat ook uit het uitoefenen van een functie in de Gemeente dat niet bij hem hoort. Een christen die niet tevreden is met zijn genadegave of zijn functie in de Gemeente die overeenkomt met de mate van het geloof die God hem gegeven heeft, pleegt de zonde van hoogmoed of van een overdreven zelfbeeld.

(2) Een valse nederigheid is zonde.

“Denk in bescheidenheid naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.” Hoewel een christen niet moet denken dat hij een geestesgave heeft die hij inderdaad niet heeft, moet hij ook niet weigeren te erkennen dat hij een geestesgave heeft die hij inderdaad wel heeft. Een valse nederigheid is ook zonde.

(3) De mate van geloof.

Het woord “mate” verwijst naar het resultaat van meten, naar *een zekere hoeveelheid* of naar *een zekere soort* die uitgemeten werd. Het kan dus verwijzen naar de kwantiteit van geloof die uitgemeten werd. Maar volgens Efeziërs 4:7 ligt de nadruk eerder op de soort van geloof die uitgemeten wordt, dat wil zeggen, de soort genadegave (geestesgave)(bijvoorbeeld het vermogen onderwijs te geven) of functie (bv. leraar van kinderen) die God op soevereine wijze aan elk christen toebedeeld heeft. De verschillende maten van geloof verwijzen dan naar de verschillende manieren waarop christenen hun geloof door middel van hun verschillende genadegaven of verschillende functies in de Gemeente uitdrukken of uitoefenen.

Voorbeelden van de mate waarin geloof aan christenen gegeven wordt zijn de verschillende genadegaven of functies die in vers 6 tot 8 genoemd worden. Elk christen ontvangt zijn eigen maat, dat wil zeggen, die genadegave of die functie die God op soevereine wijze aan hem toegewezen heeft met het oog op een bepaalde bediening in de Gemeente (zie 1 Korintiërs 12:11). En elke christen moet zijn geloof uitdrukken of uitoefenen door God te dienen met zijn toegewezen genadegave of functie.

“Geloof” is dus niet alleen noodzakelijk als een mens een christen en lid van de Gemeente wordt, maar ook om zijn toegewezen genadegave of functie als een lid in het Lichaam van Christus uit te oefenen. Alle genadegaven of functies kunnen alleen op de juiste wijze uitgeoefend worden door geloof in Jezus Christus (Romeinen 12:3; Filippenzen 4:13) en door liefde tot andere mensen (1 Korintiërs 13:1-13). Het feit dat alle genadegaven in het Lichaam van Christus toegewezen worden en een bepaald maat hebben (Efeziërs 4:7) betekent dat elke genadegave beperkt is naar soort en naar het terrein waar het uitgeoefend wordt.

12:4-8

Vraag 2. Wat is de verantwoordelijkheid van christenen in de Gemeente?

Aantekeningen.

(1) Definitie van een genadegave (geestesgave).

Een genadegave is een bepaald door God gegeven *verlangen, vermogen of functie*. Volgens 1 Korintiërs 12:4-7 is een genadegave een openbaring of manifestatie van Gods kracht, wijsheid of genade in een christen en het wordt zichtbaar in verschillende soorten van bedieningen.

(2) Het doel van genadegaven.

De verantwoordelijkheid van elke christen is om God te dienen met de genadegave of functie die God aan hem toebedeeld heeft. Het menselijke lichaam heeft veel verschillende ledematen en onderdelen en elk ledemaat of onderdeel heeft een verschillende en toch noodzakelijke functie in het lichaam. Zo vormen alle christenen in de wereld het Lichaam van Christus en elke christen is een ledemaat of onderdeel met een specifieke gave (vermogen) of functie (ambt).

“Christenen zijn immers leden van elkaar” (Romeinen 12:5; Efeziërs 4:25). Elke christen moet de andere christenen dienen met de genadegave die hij ontvangen heeft (1 Petrus 4:10).

(3) De soorten genadegaven.

1 Korintiërs 12:28 leer dat de drie belangrijkste genadegaven of functies in het Lichaam van Christus de volgende zijn: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraren. Romeinen 12:6-8 noemt profetie het eerst, omdat er ten tijde van zijn schrijven geen apostel te Rome was (Romeinen 15:15-29, vooral vers 20, de apostel Paulus bouwde niet op het fundament van een ander apostel).

De bedoeling in Romeinen 12:6-8 is niet om een rangorde van geestesgaven of functies te geven. In Romeinen 12:6-8 richten de eerste vier genadegaven zich op het terrein waarin de genadegave uitgeoefend wordt: bv. het vermogen onderwijs te geven wordt uitgeoefend op het terrein van onderwijs (onderwijs aan kinderen, jeugd, volwassenen, gehandicapten, enz.). Zo ook profetie, dienstbetoon en bemoediging.

De laatste drie genadegaven richten zich op de gezindheid van het hart waarmee de genadegave uitgeoefend wordt: bv. het vermogen uit te delen of bij te dragen aan de noden van anderen moet gul of royaal zijn (Grieks: haplotés). Het vermogen leiding te geven (letterlijk: voorop gaan) moet met ijver of toewijding (Grieks: en spoudé) geschieden. Barmhartigheid tonen moet met blijmoedigheid (Grieks: hilarotés) getoond worden.

12:6

Vraag 3. Wat is de genadegave van profetie?

Aantekeningen. Het woord “profetie” betekent “uitspreken”, “verkondigen”. Profetie is het bijzondere vermogen of functie openbaringen of waarheden van God te communiceren (Handelingen 2:16-17; 21:10-11).

(1) Profetie in de vroege kerkgeschiedenis.

In de vroege kerkgeschiedenis, nog vóór het Nieuwe Testament voltooid werd, was er een behoefte aan nieuwtestamentische profeten. De vroegste christenen bezaten nog geen Nieuwe Testament en daarom gebruikte God nieuwtestamentische profeten om Zijn waarheid bekend te maken (Handelingen 15:32). Profeten openbaarden vooral hoe God wilde dat christenen het christelijke leven leefden. Slechts een paar keer openbaarden zij wat er in de toekomst van sommige christenen zou gebeuren (Handelingen 21:10-11). De christelijke geschiedenis toont aan dat er nieuwtestamentische profeten waren totdat het Nieuwe Testament voltooid was.

De nieuwtestamentische profeten moesten profeteren “naar de mate van het geloof” (Grieks: kata tén analogian tés pisteós) (objectieve Genitief: de christelijke geloofsleer, dat wat God wil dat christenen geloven, Romeinen 1:5; Galaten 1:23; 1 Timoteüs 1:19; 4:1,6; 6:10,21). Dit betekent dat zij hun genadegave moesten uitoefenen binnen de grenzen van het geopenbaarde Christelijke Geloof (de christelijke leer, de Bijbel) (Jeremia 23:21-22; Handelingen 20:27). “Het getuigenis van Jezus (d.w.s. door Jezus en over Jezus) is namelijk de geest (essentie) van de profetie” (Openbaring 19:10). D.w.z. nieuwtestamentische profetie moet uitgeoefend worden binnen de grenzen van alles wat Jezus Christus had geopenbaard (had onderwezen) en vooral over wat Hij over Zichzelf had geopenbaard in het Oude Testament (1 Petrus 1:9-12; 2 Petrus 1:21) en in het Nieuwe Testament (Johannes 16:13-15). Zij moesten zeker hun genadegave uitoefenen binnen de grenzen van wat zij zelf geloofden goed (nuttig)(Grieks: sumferon) is voor de toehoorders (de christelijke praktijk)(Handelingen 20:20).

(2) Profetie na de sluiting van de Canon van de Bijbel.

Na de voltooiing van de Canon van de Bijbel (de 66 boeken van de Bijbel), mocht geen mens meer iets toevoegen aan de inhoud van de Bijbel. Openbaring 22:18-19 waarschuwt, “Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van de boom (HSV: het boek) des levens, en van de heilige stad van de dingen die in dit boek geschreven zijn.” Christenen met de genadegave van profetie moeten de woorden van God uitspreken of verkondigen zoals in de Bijbel geopenbaard, ongeacht of het op het verleden, het heden of de toekomst slaat. Maar zij mogen “niets bedenken boven wat er (in de Bijbel) geschreven staat” (1 Korintiërs 4:6)!

Christenen met de gave van profetie blijven 100% verantwoordelijk voor wat zij uitspreken omdat hun menselijke geest aan hen onderworpen blijft (1 Korintiërs 14:32). Andere christenen moeten de uitspraken van christenen met de genadegave van profetie beoordelen (evalueren) in het licht van de standaard van het Geschreven Woord (de Bijbel)

zoals Handelingen 17:11 en 1 Korintiërs 14:29 duidelijk leren: “Laten de andere (die de Bijbel verkondigen) het beoordelen”

12:10

Vraag 4. Hoe gaan christenen elkaar voor in eerbetoon?

Aantekeningen.

Omdat er een verscheidenheid van geloof, een verscheidenheid van genadegaven en verschillende soorten functies in de christelijke gemeenten bestaan, kan elke christen iets nuttigs of goeds doen. Elke christen kan een bijdrage leveren. Elke christen heeft minstens één terrein waarin hij sterk of goed is. Maar geen christen heeft alle kracht of alle vermogens. Geen christen is goed op elk terrein van het leven of dienstbetoon. Christenen hebben elkaars genadegaven en functies nodig.

Daarom moeten christenen elkaars genadegaven en functies respecteren, dat wil zeggen, met respect en eerbetoon bejegenen. Christenen behoren de unieke geestelijke vermogens en sterke punten van andere christenen openlijk te erkennen. Volgens Filippenzen 2:3 moeten christenen “de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.” Dit betekent dat christenen op dit terrein de andere christenen beter als zichzelf beschouwen. Waardeer hun sterke punten, wat zij goed doen en hun specifieke bijdrage in de gemeente. Niets breekt meer af dan kritiek of door neer te kijken op wat anderen in de gemeente doen. Wanneer christenen elkaar bemoedigen en elkaars vermogens en bijdragen waarderen, dan wordt de gemeente opgebouwd en groeit de gemeente.

12:17-21

Vraag 5. Wat leert de Bijbel over wraak?

Aantekeningen.

(1) Christenen mogen nooit wraak nemen.

Vers 17 zegt, “Vergeld niemand kwaad met kwaad.” Terwijl de overheid kwaaddoeners moet straffen (Romeinen 13:4), mogen individuele christenen niet de wet in eigen handen nemen en de kwaaddoeners afstraffen! Hoewel christenen kwaad en onrecht moeten verduren, mogen zij nooit wraak nemen (Romeinen 12:19; 1 Tessalonicenzen 5:15; 1 Petrus 3:9). Integendeel horen christenen “bedacht te zijn op wat goed is ... voor (alle) mensen” (2 Korintiërs 8:21). Zij moeten niet alleen bedenken wat passend is in Gods ogen (Matteüs 5:20-48; Lukas 6:27-37), maar ook wat passend is in de ogen van niet-christenen (2 Korintiërs 4:2; 1 Timoteüs 3:7)! Als christenen deze regels overtreden, brengen zij schande en verwijten op Christus!

(2) Christenen moeten in vrede met anderen leven.

Vers 18 zegt, “Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen”. “In vrede leven met” mensen die je kwaad doen betekent de volgende:

- niet met hen ruzie maken
- hard proberen de gebroken relatie met hen te herstellen
- goed aan hen blijven doen.

Dit is niet altijd mogelijk. Soms staat de slechte houding in de ander de vrede met jou in de weg. Soms staan overwegingen als “Heb geen deel aan de zonden van anderen” (1 Timoteüs 5:22) je vrede met de ander in de weg, zodat hij je afwijst of haat omdat je niet deel wilt nemen aan zijn zonden.

Hoewel christenen in vrede willen leven met anderen, hebben zij ook de verantwoordelijkheid om anderen terecht te wijzen en de valse leer van valse profeten te weerstaan.

(3) Christenen moeten het oordeel aan God overlaten.

Jezus Christus. Vers 19 zegt, “Laat ruimte voor de toorn (van God)”. Het recht om te oordelen en te straffen behoort aan God en aan de mensen aan wie God het heeft gedelegeerd. In de Bijbel heeft God de verantwoordelijkheid en het gezag aan de volgende mensen gedelegeerd om kwaaddoeners te straffen: “God heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven” (Johannes 5:22).

De overheid van een land heeft de verantwoordelijkheid en het gezag om kwaaddoeners in het land te straffen (Romeinen 13:3-4). Maar hun gezag is beperkt en hun gezag mag bijvoorbeeld niet uitgebreid worden om christenen die de wet gehoorzamen in hun land te vervolgen (Handelingen 4:19-20; 5:29).

Ouders hebben de verantwoordelijkheid en het gezag om het kwaad van hun onmondige kinderen te straffen (Spreuken 3:11-12; 13:24; 19:18; 22:15; 23:13-14; 29:15,17; Hebreëen 12:5-11). Maar ook hun gezag is beperkt. Vaders mogen niet met opzet hun kinderen tergen, kwaad of moedeloos maken (Efeziërs 6:4; Kolossenzen 3:21).

De lokale gemeente heeft de verantwoordelijkheid en het gezag om de kerkelijke tucht uit te oefenen¹ op leden die volhouden kwaad te doen (1 Korintiërs 5:12-13; 2 Tessalonicenzen 3:6,14-15; 1 Timoteüs 5:20; Titus 3:10) en om een ruzie tussen leden te berechten (1 Korintiërs 6:1-8).

---

¹ Zie www.dota.net Handleiding 8, les 39

Persoonlijk. Maar alle persoonlijke onrecht dat christenen ondergaan moeten zij beantwoorden met onverwachte vriendelijkheid (Matteüs 5:38-41). De neiging om wraak te nemen moet “overgegeven worden aan God”. Toen mensen Jezus Christus uitscholden, heeft Hij niet teruggescholden. En toen Hij leed, heeft Hij niet bedreigd, maar het overgegeven aan Hem Die rechtvaardig oordeelt” (1 Petrus 2:21-23; zie Psalm 37:5-13)!

(4) Christenen behoren het kwade met het goede te overwinnen.

Vers 20-21 zegt, “Wordt niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede”. Christenen moeten niet moedeloos worden wanneer andere mensen (zelfs andere christenen) hen kwaad doen. In tegendeel, juist door goed te doen, worden zij Gods instrumenten die de vijandige gevoelens wegneemt en het kwaad en vervolging tot stilstand brengen. Op deze wijze “hopen zij vurige kolen op hun hoofden”. De vijanden worden door de vriendelijke aanpak van de christenen vertederd of zij gaan zich uiteindelijk voor hun gedrag schamen.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 12:1-21.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 12:1-21.

- 12:1. Wijd voortdurend de leden van je lichaam toe om instrumenten van je wedergeboren natuur te zijn.
- 12:1. Zonder je lichaam af van alles wat God mishaget en wijd je juist toe aan wat God behaagt.
- 12:2. Vermijd uiterlijke gelijkvormig te worden aan de tendensen (stromingen) van slechte mensen. Laat je niet vormen door de patronen van deze zondige wereld. Vermijd aanstotelijke dingen te zeggen, schunnige liedjes te zingen, vuile tijdschriften te lezen, immorele films te kijken, uitdagende kleding te dragen, in twijfelachtige activiteiten betrokken te raken, goddeloosheid en ongerechtigheid van slechte vrienden na te volgen, enz. Keer je met opzet af van deze zonden.
- 12:2. Wijd je toe aan innerlijke verandering die leiden tot uiterlijke veranderingen. Zoek bewust Gods wil in de Bijbel, memoriseer Gods woorden en wees steeds bereid dat Gods Geest deze woorden gebruikt om je aan te spreken en te veranderen. Breng telkens weer je geweten en geloofsovertuigingen naar de school van de Bijbel. Weiger in je geestelijke groei te stagneren. Vecht tegen zelfvoldoening.
- 12:3. Ga er niet van uit dat je een bepaald genadegave of functie hebt als God je het niet gegeven heeft. Laat een opgeblazen eigendunk los.
- 12:3. Weiger niet om de genadegave of functie die je ontvangen hebt te gebruiken. Geef een valse nederigheid op.
- 12:5. Besef en erken dat je andere christenen nodig heb om staande te blijven, te groeien, goed te functioneren en God te dienen. Geef een ongezonde onafhankelijkheid op en koester een gezonde wederzijdse afhankelijkheid.
- 12:6. Als je de genadegave van profetie hebt, gebruik die dan om Gods Woord te verkondigen zoals het in de Bijbel geopenbaard word m.b.t. het verleden, het heden en de toekomst.
- 12:8. Als je de genadegave van uitdelen ontvangen hebt, geef dan gul aan projecten die het grootste verschil maken aan de behoeften in de wereld.
- 12:8. Als je de genadegave van leidinggeven ontvangen hebt, leidt dan met ijver en toewijding. Word nooit een autoritaire leider (Matteüs 20:25-28).
- 12:10. Accepteer christenen met andere genadegaven en respecteer de genadegaven die God hen toegedeeld heeft.
- 12:11. Houd nooit op om je werk met enthousiasme en trouw te vervullen.
- 12:12. Verheug je omdat Gods beloften heel zeker in de toekomst uitgevoerd zullen worden.
- 12:12. Wees geduldig in de verdrukking, omdat je blijft liefhebben in moeilijke omstandigheden.
- 12:12. Wees trouw in gebed, omdat wie bidt ook ontvangt, wie zoekt ook vindt en voor wie klopt deuren opengaan.
- 12:13. Deel je bezittingen met medechristenen in nood. Beoefen gastvrijheid.
- 12:14. Zegen mensen die je vervolgen. Bid voor mensen die je kwaad aandoen (Lukas 6:27-28).
- 12:15. Ontwikkel empathie.
- 12:16. Wees bereid om met mensen uit een ander sociale stand om te gaan.
- 12:17-21. Word nooit door het kwade overrompeld. Overwin het kwade door het goede.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 12:1-21.

Ik wil de uiterlijke vormen van de zondige wereld niet volgen. Ik wil niet toelaten dat de wereld mij in zijn mal giet. Integendeel wil ik mijn innerlijke mens, mijn geweten, denken, houding en gedrag veranderen. Daarom lees ik geen slechte lectuur en daarom ga ik niet op intieme wijze om met goddeloze en onrechtvaardige mensen. Ik wil echt Gods volmaakte wil voor mijn leven leren kennen en uitvoeren.

Ik wil niet een overdreven of opgeblazen eigendunk hebben, maar eerder bescheiden blijven hoe ik over mezelf denkt. Ik wil ook de sterke punten in andere christenen waarderen en erkennen waar zij het beter doen dan ik.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 12:1-21.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDE]

BID VOOR ANDEREN

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Romeinen 12:1-21 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Jeremia 25, 29, 30 en 31**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (5) Gods genezing. 2 Kronieken 7:14. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid **de gelijkenis van “de arbeiders in de wijngaard”** in Matteüs 20:1-16 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.